

uden at det bliver bekendt indenfor dette, det tror jeg ialtfald ikke kan ske; men derimod ønsker Bedkommende meget, at deres Navne ikke blive bekendte udenfor Sognet som dem, der modtage en Understøttelse, som let kunde forveksles med Fattigunderstøttelse. Jeg anser dette Spørgsmaal med Hensyn til Navngivelsen for at være af stor Vigtighed, da jeg kjender Forholdene deroppe og veed, hvor nøieregnende og ængstelige Folk ere med Hensyn til at modtage en Gave, som Offentligheden kan blive bekendt med, fordi det kan blive bebrejdet dem, at de have modtaget en Gave, som egentlig er en Fattigunderstøttelse, uden at miste deres borgerlige Rettigheder, som ellers er en uforvigelig Følge af at modtage en saadan Gave. Jeg vilde sætte stor Pris paa, om det ærede Thing vilde vedtage dette Lovforslag uden nogen betydelige Forandringer, saaledes som det er indstillet af det Udvalg, der blev nedsat angaaende den Sag i Lagthinget, og saaledes som Lagthinget har indstillet det til Regjeringen.

Bojzen: Ja, det ærede Medlems Argumentation dels mod det stillede Ændringsforslag og dels de fra min Side antydede Bemærkninger gaar væsentlig ud paa, at man skulde lade sig nøie med, hvad Lagthinget i den Henseende havde bestemt og ikke trænge nærmere ind derpaa. Denne Grund gjælder til en vis Grad, men det er jo umuligt, at man kan opstille den som en almengyldig Grund; thi saa maatte man jo overhovedet abandonnere Lovgivning for Færøerne til Fordel for Lagthinget, og det kan jo ikke være en blot Formalitet, at færøste Love overhovedet skulle til Behandling i den danske Rigsdag. Den anden Bemærkning, som det ærede Medlem gjorde med Hensyn til § 4, som der jo forøvrigt ikke foreligger noget Ændringsforslag til, gik ud paa, at man paa Færøerne satte en særlig Pris — mente han — paa den Bestemmelse, at de Understøttedes Navne ikke blive videre bekendte. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke egentlig var ganske logisk i sine Bemærkninger derom, idet han nemlig udtrykkelig sagde, at det paa Færøerne ikke kan undgaaes, at disse Navne blive bekendte i Sognekredsen, men at han ønskede, at de ikke bleve bekendte udenfor Sognekredsen. Det forekommer mig, at den største Interesse maatte Bedkommende dog vistnok have af, at det ikke bliver bekendt i hans nærmeste Kredse. Det turde dog være noget mere ligegyldigt for ham, om det blev bekendt paa de fjernliggende Øer. Er Bedkommende først ude over det første Hensyn, saa at han vil lade det blive bekendt i sin

nærmeste Kredse, vil det andet Hensyn ikke spille nogen Rolle. Man kan forøvrigt paa ingen Maade gaa ud fra, at hvad der kommer til Sogneforstanderskabets Kundskab, derfor skulde være Almenhedens Eiendom. Det gjælder i saa mangfoldige Forhold, at et Sogneforstanderskab faar Oplysninger, som selvfølgelig kun ere til Sogneforstanderskabets egen Raadighed og ikke maa meddeles Andre, og det følger af sig selv, at, naar et saadant Regnskab netop undtages fra offentlig Fremlæggelse, maa man ogsaa forudsætte, at Forstanderskabets Medlemmer føle sig forpligtede til den Hemmeligholdelse, som man sætter Pris paa. Der foreligger jo imidlertid ikke Ændringsforslag herom, og jeg skal derfor kun om det stillede Ændringsforslag bemærke, at netop den Oplysning, vi hørte fra den høitærede Justitsminister, der gik ud paa, at man især frygtede for, at dette Litra indeholdt for Meget end for Lidt, men at man antog, at Gjennemsnittet kunde sættes til 70 Kr., synes mig en yderligere Grund til at ønske Bestemmelsen vedtagen til Fordel for de Fattiges Kasse paa Færøerne, for at den kunde blive noget mere end rent illusorisk; thi naar man vil gjøre gjældende, at den har en saa indskrænket Virksomhed, at der i et Aar ikke findes Nogen, der egner sig til at modtage Bidrag af den, saa ligger det i Fattigbestyrelsens egen Haand i den Maade, hvorpaa den leder Fattigvæsenet. Enhver, der har kommunal Erfaring i den Retning, vil vide, at det Spørgsmaal fremstiller sig næsten ved enhver ny Fattig, om man ikke ved de Fattiges Kasse kan opretholde Bedkommende en Stund endnu, inden han falder det offentlige Fattigvæsen endelig til Byrde. I samme Grad, som de Fattiges Kasse faar Midler at raade over, i samme Grad vil der være Afgang for den til at holde Folk paa Venene uafhængig af det offentlige Fattigvæsen saalænge som muligt. Jeg skal derfor foreløbig ialtfald anbefale Vedtagelsen af det stillede Ændringsforslag, idet vi da efter Justitsministerens Udtalelser kunne vente fylldigere Oplysninger inden tredje Behandling.

Barentzen: Jeg maa være bleven misforstaaet, naar jeg i mine Udtalelser skulde have antydnet noget Saadant, som at Lovgivningen her kun skulde være illusorisk overfor Lagthinget. Det er slet ikke min Mening; men jeg har sagt, at jeg tror, at Thinget her er bedst tjent med ikke uden Nødvendighed at gjøre Forandring i Lovforslag, der komme fra Lagthinget, naar det dreier sig væsentlig om færøste Forhold, som i mange Henseender ere fuldstændig forskellige fra Forholdene herne.